

London Calling: Händel *Amadigi di Gaula: Sinfonia* fra 1. og 3. akt; 'T'amai: Vado, corre'; 'O rendetemi'; 'Sento la goia'; *Hercules: Sinfonia* fra 3. akt; "Where shall I fly?"; *Theodora: 'Where shall we fly?'*; **Corelli** *Concerto Grosso* i D-dur, op. 6, nr. 4; **Verancini** *Sonate* i A-dur, op. 2, nr. 9; **Geminiani** *Concerto Grosso* nr. 12 i d-moll, *La Follia*
Tuva Semmingsen (mezzosopran); Barokksolistene, dir. Bjarte Eike (fiolin) BIS-SACD-1997 (76 minutter)
1 2 3 4 **5** 6 www.bis.se

Vivaldi *Sonate da camera a tre, op. 1 L'estravagante*
Naïve OP 30535 (78 minutter)
1 2 3 4 **5** 6 www.naive.fr

Vivaldi *New Discoveries II*: Blokkfløyte-konsert i d-moll, *Il gran Mogol*, RV431a;* *Fiolinkonsert* i A-dur, RV817;** *Arier Son nel mar d'aspri tormenti, S'odo quell rio che mormora, Palpito, il cuore, e freme og Langue il fior su l'arsa sponda*, RV721;*** *Aria Vaghe luci, luci belle*, RV722; *Fiolinsonater* i C-dur og D-dur, RV 815 and 816***
*Alexis Kossenko (blokkfløyte), **Anton Steck (fiolin), ***Ann Hallenberg (sopran); Modo Antiquo, dir. Federico Maria Sardelli
Naïve OP 30534 (77 minutter)
1 2 3 4 **5** 6 www.naive.fr

Vivaldi *Concerti per violino IV, 'L'Imperatore'*
Riccardo Minasi (fiolin), Il Pomo d'Oro Naïve OP 30533 (58 minutter)
1 2 3 4 **5** 6 www.naive.fr

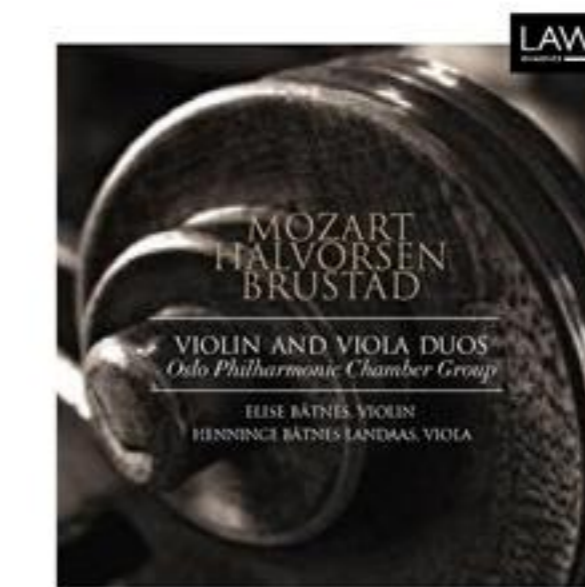
Hva disse fire CDene har felles – bortsett fra barokk-innholdet – er at de byr på meget fin musisering i ekstremt tåpelig innpakning. *London Calling* har et slagord *qua* graffito på baksiden av omslaget som hevder at «Det er bare gammel popmusikk ...», og lommen inni er dekket av ufokuserede bilder av Barokksolistenes musikere som går rundt med instrumentene sine i hendene. Dette er vel for å friste unge lyttere, går jeg ut fra, men tro om ikke målgruppen bare vil føle denne ovenfra og nedad-holdningen fornærmende. Heldigvis er musiseringen førsteklasses: det er ekte rytmisk velbehag i Barokksolistenes spill, og Tuva Semmingsen er en sprek solist. Mitt favorittspor, for å snakke popspråket, er Geminianis arrangement av Corellis fiolinsonate-behandling av *La Follia* som *concerto grosso* – den har en tiltrekkende manisk kvalitet.

De tre Vivaldi-utgivelsene fra Naïve må du velge fra etter egen smak: op. 1, *Sonate da camera* (som innledes av en annen sprudlende versjon av *La Follia*) er skrevet for to fioliner, cello og continuo; Riccardi Minasis CD presenterer syv spennende konserter for fiolin og strykere; og *New Discoveries II* er akkurat det – blokkfløyte- og fiolinkonserter, fire arier fra den tapte operaen *L'Inganno trionfante in amore*, og to fiolinkonserter som nylig er kommet frem i lyset fra arkiver i Belgia, Tyskland, Storbritannia og California. Spillet på alle tre er herlig friskt, understreket av tett innspilling.

Det har vært en eksplosjon av grupper med autentiske instrumenter og med noble navn (de pleide å kalle seg Consort eller Ensemble for et par tiår siden), og disse tre er helt på høyde med alle sammen.

Brahms
Sonater for bratsj, op. 120
Henninge Landaas, bratsj;
Tim Horton, klaver
Lawo Classics LWC 1027 (46 min.)
1 2 3 4 **5** 6 www.lawo.no

Mozart *Duoer, KK. 423 og 421; Brustad Capricci;*
Halvorsen *Passacaglia für Violine und Bratsche, frei nach Händel*
Elise Båtnes, fiolin;
Henninge Båtnes Landaas, bratsj
Lawo Classics LWC 1028 (57 min.)
1 2 3 4 **5** 6 www.lawo.no

Lawo Classic synes å være litt av en familiebedrift: en av dem, bratsjsten Henninge Landaas får følge av sin søster Elise Båtnes, og alle tre CDene her er produsert av hennes ekte-mann, Vegard Landaas – som også spiller på den ene. Henninge spiller Brahms' bratsjsonater suverent og har gleden av usedvanlig innsiktsfullt partnerskap fra Tim Horton ved klaveret – men 46 minutter er fryktelig lite for pengene i et så konkurranseutsatt marked. Det finnes rundt 40 andre innspillinger der ute – kunne de ikke tenkt på noe uvanlig for å gi denne CDen en egen prestisje? Massevis av bratsjsonater venter på å bli tatt opp for første gang. Spillet er like overbevisende i fiolin/bratsj-CDen, der det faktisk finnes en sjeldenhet mellom de godt opptrakkede stiene til Mozart og Halvorsen: Bjarne Brustads fire *Capricci* fra 1931 – de to første heller mekaniske, men Brustads gode humør våkner opp i tide til de to siste.